

[P. M. Dam.]

på, at man fra sambandspartiets side vil sige det samme. Men selvom man rent juridisk kan sige, at ordlyden må forstås derhen, at vedtagelsen også indbefatter den finansielle side, kan det ikke forhindre, at f. eks. lov om byggeri med offentlig støtte kommer til også at omfatte Færøerne.

I erkendelsen af den kritiske, for ikke at sige katastrofale situation, det færøske boligbyggeri er stedt i, tillader jeg mig ved nærværende lejlighed at rejse spørgsmålet om muligheden af at sætte forannævnte boligstøttelov i kraft på Færøerne.

Som en yderligere argumentation for det rimelige i ønsket om, at denne lov udvides til også at omfatte Færøerne, tillader jeg mig at anføre, for det første at pengevæsenet og finansieringen i almindelighed er et statsanliggende uden hensyn til, hvilken del af riget der er tale om. For det andet har man i praksis erkendt dette på andre områder, jævnfør statens lån og tilskud til elektrificeringen af Færøerne — el-spørgsmålet er et særanliggende — og det foreliggende lovforslag om statsgaranti for lån fra Kreditforeningen af Kommuner i Danmark — kreditforeninger m. m. er et særanliggende — statens storstilede finansieringshjælp til erhvervslivet, Sjøvinnubank-sagen og bestemmelsen om, at den danske erhvervslånefond også skal omfatte Færøerne, samt det foreliggende forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer med videre — erhvervslivet, fiskeriet indbefattet, er et særanliggende.

Gennemførelsen af de foreliggende to lovforslag, forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v. og forslag til lov om statsgaranti for lån fra Kreditforeningen af Kommuner i Danmark til færøske kommuner samt en udvidelse af lov om byggeri med offentlig støtte til også at omfatte Færøerne vil komme til at få skelsættende betydning for udviklingen på Færøerne.

Jeg undlader ikke på egne og socialdemokratiets vegne at takke den højtærede finansminister for fremsættelsen af nærværende forslag til lov om statsgaranti for lån fra Kreditforeningen af Kommuner i Danmark til færøske kommuner og skal på det varmeste anbefale det til det høje tings velvillige behandling.

Så er der det andet lovforslag, nemlig forslag til lov om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.

Under behandlingen af loven om oprettelse af et Færøernes Realkreditinstitut blev det af den højtærede finansminister bebudet, at man fra ministeriets side var sindet at imødekomme ønsket om statens medvirken til fornyelse af den færøske fiskerflåde ved ydelse af et andenprioritetslån på indtil 15 pct. af skibets værdi eller, hvis der er tale om ombygning og modernisering, anskaffelse af motorer eller tekniske anlæg, indtil 15 pct. af disses værdi — alt under forudsætning af, at man fra lagtingets side ydede mindst et tilsvarende beløb. Færøernes Realkreditinstitut kan som bekendt yde et førsteprioritetslån på indtil 50 pct. af vedkommende skibs, motors eller tekniske anlægs værdi. Den samlede finansiering, fra realkreditinstitutets, statens og lagtingets side beløber sig således til 80 pct. af anskaffelsessummen, d. v. s. den reelle værdi, medens skibsrederen, fiskeren eller fiskersammenslutningen selv skal anskaffe de 20 pct. foruden driftskapitalen.

Anskaffelsen af nye hypermoderne fiskerfartøjer kræver så vældige beløb — særlig hvis der er tale om de store dieseldrevne eller oliefyrede trawlere med fryseanlæg og andre til fiskeriet krævede tekniske anlæg og bekvemmeligheder — at man må se den kendsgerning i øjnene, at det i første omgang næppe vil blive muligt for en enkelt fisker eller for sammenslutninger af fattige fiskere at tilvejebringe de krævede 20 pct. plus den nødvendige driftskapital.

Fiskerflådens successive fornyelse ved hjælp af omtalte realkreditinstitut, statslån og lagtingslån eller -tilskud kan således kun magtes af storredere, kaptajner og folk, der har haft lejlighed til at opspare betydelige midler. Spørgsmålet er så, om disse vil vove pelsen, gøre den krævede økonomiske indsats.

Den færøske fiskers, det færøske folks ve og vel — ja, vi kan sige dets eksistens — er afhængig af det svar, fremtiden vil give herpå.

Personlig kan jeg ikke dølge, at jeg kunne have ønsket, at man fra lagtingets og realkreditudvalgets side havde taget mere håndfast og storstilet på det for det færøske samfund så livsvigtige problem, som